

[Hjortnæs]

løbet fra, eller hvor formålet ikke bliver tilgodeset.

Flere af de ligningsmæssige fradrag, regeringen foreslår ophævet, har i høj grad været med til at forvride skattetrykket til ugunst for de lavere indkomstgrupper, og de har i nogen grad reduceret eller måske helt ophævet progressionen i indkomstkattesystemet. Som eksempler på sådanne fradrag skal jeg nævne de særlige regler, hvorefter indbetalinger fra arbejdsgiveren til lønmodtageres kapitalpension er skattefri, rateforsikringer i pensionsøjemed, der hidtil har kunnet oprettes med fuld fradragsret for præmier og kapitalindskud, og endelig de egentlige pensionsordninger i form af livrenteforsikring og pensionskasseordninger, hvor der efter gældende regler er fuld fradragsret uanset indskuddets størrelse. Jeg vil gerne understrege, at den socialdemokratiske folketingsgruppe lægger afgørende vægt på, at der gennemføres en kraftig sanering af disse fradrag.

Med hensyn til den skattemæssige behandling af renteudgifter foreslår regeringen, at værdien af et givet fradrag skal være ens uanset størrelsen af den skattepligtige indkomst. Regeringen anviser to veje til at nå dette mål, men slår fast, at den ikke har lagt sig fast på, hvilken af de to begrænsningsmetoder der skal indgå i skattereformen. Redegørelsen er ikke særlig detaljeret på dette meget vigtige område, men det fremgår dog, at begrænsningen i fradragsretten alene skal vedrøre renteudgifter for privat gæld. Dette er i sig selv interessant, fordi det hidtil har været opfattelsen, at det ikke er muligt at øremærke gæld eller renter heraf, således at det vil være muligt at udpege visse gældsposter som private og andre som erhvervsmæssige.

Det indkomstskattepolitiske udvalg er faktisk også kommet til dette resultat, og det er vel derfor, det anviser politikerne at undlade at gøre noget ved det og i stedet for forhøje lejeværdien. Det er også derfor, det anviser skematiske metoder, hvorefter man, hvis man nu alligevel vil foretage en sontring, på forskellig vis og med forskellig baggrund kan opdele en skatteydners renteudgifter i en privat og en erhvervsmæssig del.

Jeg skal ikke her nærmere beskrive eller vurdere de metoder, udvalget anviser, men det er meget værdifuldt, at der er gjort forsøg på at opstille nogle metoder, som kan gøres

til genstand for en politisk analyse og vurdering. Jeg går dog ud fra, at regeringen også vil være indstillet på at overveje andre muligheder, herunder en bevisbyrderegel, som selvfølgelig ikke er den mest enkle løsning på problemet, men som måske alligevel vil give det mest rimelige resultat.

Renteafdrag udgør som bekendt mere end tre fjerdedele af samtlige ligningsmæssige fradrag, eller ca. 40 mia kr. ud af de ca. 52 mia kr. Den socialdemokratiske folketingsgruppe er derfor også klar over, at det er forbundet med betydelige vanskeligheder at begrænse dette fradrag. Men vi er meget overbevist om, at den inflationære udvikling af priserne på jord og fast ejendom har sin baggrund i rentefradragsretten, og at en af de mest sikre veje til at nedsætte det meget høje renteniveau er at begrænse rentefradragsmulighederne.

Jeg skal ikke gå yderligere i dybden, kun tilsige vor positive medvirken til at få de værste urimeligheder i forbindelse med rentefradragsretten fjernet, men naturligvis på en sådan måde, at ingen får deres økonomi slået i stykker.

Herefter nogle få ord om den såkaldte lønfradragsordning. Jeg synes, det er væsentligt at understrege, at der ikke med denne ordning lægges op til en begrænsning af de individuelle lønmodtagerfradrag. For lønmodtagerne er ordningen neutral, men givetvis langt mere hensigtsmæssig end den gældende ordning. I øvrigt er lønfradragsordningen kun en udvidelse af en allerede kendt ordning, specielt inden for den offentlige sektor, og der er således tale om en ligestilling mellem offentligt og privat ansatte. For arbejdsgiverne vil ordningen nok medføre en begrænset merbelastning, i hvert fald i starten. Men på længere sigt er jeg overbevist om at ordningen også vil medføre en væsentlig forenkling for arbejdsgiverne.

Det er ikke muligt at omtale alle de forslag, som regeringen fremkommer med, men lad mig fremhæve som noget væsentligt i planen forslaget om en afgift på de reelle værdigevinster og forslaget om en bedre ud-ligningsordning mellem kommunerne. Af hensyn til den indre balance er det væsentligt, at disse forslag realiseres i konkret lovgivning samtidig med fradragssaneringen.

Jeg er ikke i tvivl om, at regeringen er i god overensstemmelse med befolkningens